

DÉL TAMÁS

Alma

Homlokomon hús tenyér?
Bár tavasz van, a tél betér;
deret hizla l még a szél.
S ha óhajt még egy
lázás sóhajt,
piciny cseppje könnyé olvad.

Mindennapos féreg a méreg.
De érted hagyom,
nem irtózik tőle karom,
ahogy átaraszol az életem.
Nem bántom.
Inkább másszon
a kezemen,
mint ezen a nyílt seben.
S én elviszem,
mert elhiszem,
pillangó lehet belőle még
a szívemen.

S ha a nap áthevíti e rácsot,
elűzi rólam az árnyékot.
Hisz úgy ragyog,
mint lelkem sötét éjszakáján
az édes csillagok.

S ha simítalak kis kezembe,
ha mutatom:
ez én vagyok!
A szomszéd,
ki azt számba vette,
tolvajért kiálthatott!